

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Управління Служби безпеки України у Волинській області

Слідчий відділ

проспект Василя Мойсея, 4, м. Луцьк, 43005, тел. (0332) 24-22-10
www.ssu.gov.ua, Код ЄДРПОУ 20001487

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру

місто Луцьк

«16» серпня 2023 року

Слідчий слідчого відділу Управління Служби безпеки України у Волинській області старший лейтенант юстиції Пікуль Юлія Віталіївна, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні № 22022130000000210, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278 КПК України, -

П О В І Д О М И В:

**Вовк (Куліш) Еллі Петрівні,
17.07.1974 року народження,
уродженці м. Сватове Луганської
області, зареєстрованій за адресою:
Луганська область, Сватівський
район, с. Коржове, вул. Лісова,
буд. 16, громадянці України,-**

про те, що вона підозрюється у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України: перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, наданні представникам іноземної держави допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчиненому в умовах воєнного стану, тобто у скоєнні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, що мало місце за наступних обставин.

Положеннями статей 1 та 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Згідно зі статтями 17 та 65 Конституції України захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу та обов'язком громадян України. На території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом та не допускається розташування іноземних військових баз. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з

порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Статтями 19 та 68 Конституції України встановлено, що органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей, а незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності.

Відповідно до статей 132, 133 Конституції України, територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій.

До системи адміністративно-територіального устрою України входять Автономна Республіка Крим, області, райони, міста, райони у містах, селища і села.

Згідно з вимогами ст.ст. 72, 73 Конституції України питання про зміну території України вирішується виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

У свою чергу, представники влади російської федерації (далі рф), діючи всупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права, а саме п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 №36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 №3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів збройних сил рф на територію України.

Відповідно, 24.02.2022, на виконання вказаного наказу, військовослужбовці збройних сил рф, шляхом збройної агресії, незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи

місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, житлові та господарські споруди, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин вказаної території, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

Указом Президента України Володимира Зеленського № 64/2022 від 24.02.2022, у зв'язку з військовою агресією рф проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до п. 20 ч. 1 ст. 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України, дія якого продовжена на даний час.

Відповідно до ст. 9 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» № 1207-VII від 15.04.2014, державні органи та органи місцевого самоврядування, утворені відповідно до Конституції та законів України, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території діють лише на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Будь які органи, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території та їх діяльність вважаються незаконними, якщо ці органи або особи створені, обрані чи призначені у порядку, не передбаченому законом.

Відповідно до положень ч. 1 ст. 1 цього Закону, тимчасово окупована рф територія України (далі – тимчасово окупована територія) є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Тимчасова окупація рф територій України, визначених ч. 1 ст. 3 цього Закону, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для російської федерації жодних територіальних прав.

За державою Україна, територіальними громадами сіл, селищ, міст, розташованих на тимчасово окупованій території, органами державної влади, органами місцевого самоврядування та іншими суб'єктами публічного права зберігається право власності, інші речові права на майно, у тому числі на нерухоме майно, включаючи земельні ділянки, що знаходиться на тимчасово окупованій території.

Тимчасово окупованою російською федерацією територією України відповідно до п. 7 ч. 1 ст. 1-1 вищевказаного Закону, є частини території України, в межах яких збройні формування російської федерації та окупаційна адміністрація російської федерації встановили й здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування російської федерації встановили і здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації російської федерації.

Положеннями п. 6 ч. 1 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» № 1207-VII від 15.04.2014 визначено, що окупаційна адміністрація рф – це сукупність державних органів і структур рф, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та

підконтрольних російській федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

У зв'язку із веденням агресивної війни з боку рф проти України, 08.03.2022 Сватівська міська територіальна громада та місто Сватове Луганської області захоплено збройними формуваннями держави-агресора та незаконними збройними формуваннями так званої «ЛНР».

Відтак, Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 84 від 09.03.2023 «Про затвердження Змін до Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасом окупованих російською федерацією», Сватівська міська територіальна громада Луганської області внесена до переліку територіальних громад тимчасом окупованих рф з 08.03.2022 та являється окупованою на сьогодні.

Всупереч порядку, встановленому Конституцією України, Законами України «Про місцеві державні адміністрації» та іншими нормативно-правовими актами, указом голови так званої «ЛНР» від 03.03.2022 УТ-125/22 створено окупаційну адміністрацію – «адміністрацію Сватовського району Луганской Народной Республики», з метою подальшого утримання адміністративно-політичного контролю на захопленій військовим шляхом території міської громади та реалізації узурпованих владних повноважень.

У ході розвитку подій, пов'язаних з військовою агресією рф, Вовк Елла Петрівна, будучи громадянкою України, маючи достатній рівень освіти, спеціальних знань і життєвого досвіду для розуміння факту захоплення та подальшого утримання рф частини території України, у тому числі м. Сватове та інших населених пунктів Луганської області, сповідуючи ідеї військово-політичного керівництва рф щодо політичної, ідеологічної, національної нетерпимості та ненависті до української нації та державності, відстоюючи стійку проросійську позицію, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, усвідомлюючи проведення активної підривної діяльності проти України представниками спецслужб, правоохоронних та інших органів державної влади рф, бажаючи при цьому надати допомогу окупаційній адміністрації рф та зробити свій особистий внесок в утворення та функціонування на території Луганської області та, зокрема, міста Сватове системи органів державної влади рф, з метою становлення і зміцнення окупаційної влади, недопущення контролю української влади, завдання шкоди суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, діючи з корисливою метою щодо отримання стабільних оплат за виконання роботи в інтересах окупаційної влади, в червні 2022 року, більш точний час в ході проведення досудового розслідування встановити не виявилось за можливе, перебуваючи на тимчасово окупованій території міста Сватове Луганської області, вчинила особливо тяжкий злочин проти основ національної безпеки – державну зраду, а саме перейшла на бік ворога в період збройного конфлікту і надала

представникам окупаційних військ зс рф та їх представникам допомогу в проведенні підривної діяльності проти України, в умовах воєнного стану.

Зокрема, встановлено, що станом на 24.02.2022 Вовк Е.П. обіймала посаду начальника відділу соціального захисту населення Нижньодуванської селищної ради Сватівського району Луганської області, тобто була посадовою особою місцевого самоврядування.

Відповідно до ст. 1 Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування», служба в органах місцевого самоврядування – це професійна, на постійній основі діяльність громадян України, які займають посади в органах місцевого самоврядування, що спрямована на реалізацію територіальною громадою свого права на місцеве самоврядування та окремих повноважень органів виконавчої влади, наданих законом.

Згідно з ст. 2 Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування», посадовою особою місцевого самоврядування є особа, яка працює в органах місцевого самоврядування, має відповідні посадові повноваження щодо здійснення організаційно-розпорядчих та консультативно-дорадчих функцій і отримує заробітну плату за рахунок місцевого бюджету.

Відповідно до ст. 8 Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування», основними обов'язками посадових осіб місцевого самоврядування є: додержання Конституції і законів України, інших нормативно-правових актів, актів органів місцевого самоврядування; забезпечення відповідно до їх повноважень ефективної діяльності органів місцевого самоврядування; додержання прав та свобод людини і громадянина; збереження державної таємниці, інформації про громадян, що стала їм відома у зв'язку з виконанням службових обов'язків, а також іншої інформації, яка згідно із законом не підлягає розголошенню; постійне вдосконалення організації своєї роботи, підвищення професійної кваліфікації; сумлінне ставлення до виконання службових обов'язків, ініціативність і творчість у роботі; шанобливе ставлення до громадян та їх звернень до органів місцевого самоврядування, турбота про високий рівень культури, спілкування і поведінки, авторитет органів та посадових осіб місцевого самоврядування; недопущення дій чи бездіяльності, які можуть зашкодити інтересам місцевого самоврядування та держави.

Статтею 11 Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування» передбачено, що громадяни України, які вперше приймаються на службу в органи місцевого самоврядування у день прийняття відповідного рішення складають Присягу. Посадова особа місцевого самоврядування, яка вперше приймається на службу в органи місцевого самоврядування, вважається такою, що вступила на посаду, з моменту складення Присяги. Присяга вважається складеною, якщо після її зачитування громадянин України скріплює Присягу своїм підписом. Підписаний текст Присяги зберігається за місцем служби. Особа, яка відмовилася від складення Присяги вважається такою, що не вступила на посаду, а рішення про її призначення, обрання чи затвердження вважається таким, що втратило юридичну силу.

Зокрема, на виконання свого злочинного умислу, спрямованого на завдання шкоди суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, Вовк Е.П., будучи громадянкою України, маючи вільний вибір прийняття

рішень щодо своїх дій та поведінки, зраджуючи Присязі посадової особи місцевого самоврядування вірно служити громаді та народові України, неухильно дотримуватися Конституції України та законів України, сприяти втіленню їх у життя, охороняти права, свободи і законні інтереси громадян, сумлінно виконувати свої посадові обов'язки, перебуваючи на тимчасово окупованій території міста Сватове Луганської області, в червні 2022 року, більш точний час досудовим розслідуванням не встановлений, добровільно зайняла посаду «начальника Управління труда и социальной защиты населения», у незаконному органі влади, створеному на тимчасово окупованій території, а саме в «администрации Сватовского района ЛНР», чим вчинила перехід на бік ворога в умовах воєнного стану.

Знаходячись на зазначеній посаді, реалізуючи свій злочинний намір, спрямований на надання окупаційним військам зс рф та її представникам на території міста Сватове Луганської області допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, з метою завдання шкоди суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, просуваючи ідеї проросійської спрямованості, Вовк Е.П. здійснювала керівництво Управлінням, несла персональну відповідальність за організацію і результат його діяльності, представляла інтереси Управління у взаємовідносинах з іншими структурними підрозділами адміністрації, органами державної влади та місцевого самоврядування. Окрім цього, вона наділена повноваженнями підписувати договори, контракти, довіреності, накази та інші документи, видані в процесі виконання покладених на Управління задач, та контролювати їх виконання.

Своїми активними діями Вовк Е.П. умисно підтримувала на тимчасово окупованій території України працездатність «администрации Сватовского района ЛНР», тим самим впливає на свідомість місцевих мешканців, формуючи у них ідеологію довіри до окупаційної влади рф.

Таким чином, своїми діями, які виразилися у державній зраді, тобто в умисно вчиненому громадянином України діянні на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України: перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, наданні іноземній державі або її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчиненим в умовах воєнного стану, Вовк Елла Петрівна вчинила кримінальне правопорушення, передбачене ч. 2 ст. 111 КК України.

Слідчий слідчого відділу
УСБУ у Волинській області
старший лейтенант юстиції

Юлія Віталіївна ПІКУЛЬ

ПОГОДЖЕНО

Прокурор у кримінальному провадженні –
прокурор відділу нагляду за додержанням
законів регіональним органом безпеки
Волинської обласної прокуратури

Олег Степанович КОСТЮК

Підозрюваному роз'яснено, що згідно ст. 42 КПК України він має право:

1. знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
2. бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
3. на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
4. не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
5. давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
6. вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
7. у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 Кримінального процесуального кодексу України;
8. збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
9. брати участь у проведенні процесуальних дій;
10. під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
11. застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
12. заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
13. заявляти відводи;
14. ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 Кримінального процесуального кодексу України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 Кримінального процесуального кодексу України;
15. одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
16. оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17. вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

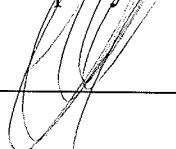
18. користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

19. підозрюваний, обвинувачений мають також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

20. підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятку про процесуальні права і обов'язки мені вручено, права та обов'язки згідно ст. 42 КПК України оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний: _____
«__» год. «__» хвилин «__» серпня 2023 року.

Захисник: Госсеіо оформив _____
16.08.2023р. В. Любченко

**Про підозру повідомив, повідомлення про підозру
вручив та права роз'яснив:
слідчий слідчого відділу
УСБУ у Волинській області
старший лейтенант юстиції**

Юлія Віталіївна ШКУЛЬ